

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 01-07-2020
Enhed: JURPEM
Sagsbeh.: DEPMKDP
Sagsnr.: 2004560
Dok. nr.: 1193423

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 1. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 813 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 813:

”Er ministeren enig i, at private fertilitetsklinikker har en kommerciel og erhvervs-mæssig vinding ved, at de som følge af lovbemærkningerne til § 12 i lovbekendtgørelse nr. 902 om assisteret reproduktion i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v. har fået mulighed for at udtage og håndtere donoræg, hvormed de kan behandle recipienter, herunder også udenlandske?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen i § 12 blev indsat ved lov nr. 460 af 10. juni 1997 om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

Det er i bemærkningerne til det lovforslag, der dannede grundlag for loven, anført, at der med bestemmelsen er tale om en uændret videreførelse af hidtidig fortolkning og praksis. Der er i den forbindelse henvist til, at det fremgik af loven om et videnskabs-etisk komitéssystem og bekendtgørelse nr. 392 af 17. maj 1994 (om nedfrysning og donation af menneskelige æg), at der kun tillades donation af æg. Hermed menes ifølge lovbemærkningerne, at en kommerciel eller erhvervs-mæssig vinding i forbindelse med overdragelse af æggene ikke er tilladt.

Det er endvidere anført i lovbemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse (dvs. den nugældende § 12 i lov om assisteret reproduktion) indebærer, at *”handel og forsøg på handel med ubefrugtede og befrugtede æg forbydes. Forbuddet gælder, hvad enten transaktionen sker i forbindelse med behandling af ufrivillig barnløshed eller i forbindelse med salg eller overdragelse af overskydende æg i forbindelse med forskning.”*

Det fremgår videre: *”Bestemmelsen udelukker ikke, at for eksempel private klinikker kan tage betaling for behandling, der indebærer reagensglasbefrugtning. Det gælder både for behandling, der indebærer brug af kvindens egne æg eller brug af donerede æg. I forbindelse med brug af donerede æg kan der dog kun – ud over en eventuel betaling for behandlingen – kræves betaling for de faktiske omkostninger, som f.eks. et hospital har haft med udtagning, opbevaring, indfrysning m.v., hvis der i øvrigt kan afkræves betaling for behandlingen. Der foreligger ikke her en økonomisk vinding.”*

Jeg er på den baggrund ikke enig med spørgeren i, at private fertilitetsklinikker har en kommerciel og erhvervs-mæssig vinding ved at udtage og yde behandling med donoræg, herunder til udenlandske recipienter.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Mie Damgård Hersbøll